

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 22. december 2017 i sag nr. BS 10A-702/2016:

Advokat [IK]
[Adresse]
mod
Advokatnævnet
Kronprinssegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 15. april 2016, vedrører, om der er sket tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke i forbindelse med etablering af et opdrag at have givet klienten behørig oplysning om den pris, advokatens varetagelse af opdraget ville indebære.

Det er ved rettens kendelse af 12. maj 2016 besluttet, at sagen ikke behandles under anvendelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 39.

Sagsøgeren, advokat [IK], har nedlagt følgende påstand:

Principal: Sagsøgte kendelse af 18. marts 2016 ophæves.

Subsidiært: Den af sagsøgte pålagte sanktion lempes til en irettesættelse.

Mere subsidiært: Sanktionen nedsættes til det halve.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse nr. 215-4249 af 18. marts 2016.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

I Advokatnævnets kendelse af 18. marts 2016 hedder det blandt andet:

" ...

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [IK], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [IK], der repræsenterede ham i sager om bodeling, forældremyndighed og bopæl, har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have givet skriftlig opdrags- og prisoplysning, ved ikke at have specificeret sine fakturaer og ved ikke at have varetaget hans sager behørigt.

[Klager] har endvidere klaget over advokat [IK]'s salær på 41.875 kr. inkl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. november 2015.

Sagsfremstilling:

[Klager] og [X] blev skilt medio januar 2015, og [klager] rettede henvendelse til advokat [IK] med anmodning om bistand til bodelingen samt spørgsmålet om forældremyndighed og bopæl vedrørende fællesbørnene.

Ved brev af 16. februar 2015 til [klager] bekræftede advokat [IK] opdraget og fremkom med foreløbige bemærkninger til et indledende møde afholdt den 13. februar 2015. Af brevet fremgår bl.a.:

”Som tidligere drøftet er det kontorets normale politik at anmode om indbetaling af kr. 10.000,00 i forbindelse med opstart af nye sager – jeg vil her efter omstændighederne være indstillet på i første omgang at anmode om indbetaling af kr. 5.000,00 i håbet om, at vi kommer langt herfor. Jeg skal således anmode om indbetaling af kr. 5.000,00 som depositum/dækning af aconto salær på konto kr. [...] i [bank] med angivelse af j.nr. [...].

Jeg vil herefter bistå dig i sagen for så vidt angår for nuværende bodeling og eventuel senere afklaring i relation til børnene. Det henvises til vedlagte forretningsbetingelser.”

Den 5. maj 2015 a conto afregnede advokat [IK] et salær på 20.000 kr. inkl. moms. Af følgebrevet fremgår, at fakturaen vedrørte opstartsmøde, gennemgang af sag, korrespondance, forberedelse til samt deltagelse i møder med klient, modpart og modparts advokat samt øvrige sagsekspeditioner. Fakturaen blev senere krediteret og erstattet af ny faktura af 20. maj 2015 til [virksomhed] v/[klager], idet advokat [IK] gjorde [klager] opmærksom på de skattemæssige konsekvenser ved at regningen blev udstedt til firmaet.

Ved brev af 10. juni 2015 til Skifteretten i [bynavn] begærede advokat [A] på vegne af [X] offentligt skifte af fællesboet.

Der var den 5. og 7. august 2015 e-mailkorrespondance mellem advokat [A] og advokat [IK] og [klager]. Af denne fremgår bl.a.:

Fra advokat [A] til Advokat [IK]:

”Tak for din e-mail af 3. august d.å.

Jeg skal meddele, at min klient har taget hånd om de fleste problemstillinger, idet der tilsyneladende ikke er noget initiativ fra din klients side.

Din klient insisterer tilsyneladende på, at tage bodelingen generelt til gidsel for sine synspunkter, der vedrører bonusbetalinger m.v., hvilket jeg finder utilfredsstillende.

Jeg skal atter opfordre til, at du og din klient får disse sten fjernet, således at en egentlig bodelingsaftale kan indgås.”

Fra advokat [IK] til advokat [A]:

”Jeg kan ikke med det, jeg har oplyst i sagen, helt følge betragtningerne om gidseltagning.

Begge parter bør have interesse i mindelige hurtige løsninger. Disse kan vel kun fortjene oplyst grundlag og således, at vi j enten her eller i skifteretten vil skulle have præcis opgørelse af bl.a. bonus og udlæg - disse vil jo naturligvis skulle indgå (selv med respekt for jeres synspunkt, så vil grundlag/opgørelse jo skulle kunne fremlægges til vurdering).

Vi bør jo således have alle oplysninger frem, hvorefter vi i fællesskab kan skabe de rimelige og dermed holdbare løsninger.”

Advokat [IK] til [klager]:

“Hej [klager] -jeg har modtaget mail nedenfor som meget lidt informativt/konstruktivt svar på min mail den 3. august (det

giver faktisk ikke rigtig mening).

Lad os finde en dag til møde – hvad siger du til torsdag eller fredag i næste uge?”

Ved brev af 14. august 2015 til [klager] anførte advokat [IK] bl.a. følgende:

”I forbindelse med møde senere d.d. skal jeg for god ordens skyld bekræfte repræsentation herunder i det omfang, at sagen nu har udviklet sig til angå egentlig skiftesagsbehandling/desværre yderligere konflikt, ligesom der forventes nærmere for så vidt angår børnene. Der vil blive søgt retshjælp og/eller fri proces ad sag om børn.

I forlængelse af tidligere afregning og forhold herom, vil der blive sendt aconto-afregning til dig. Det er min vurdering, at sagen må forventes enten forligt efter et arbejde, der indebærer salærafregning op til ca. svarende til tidligere afregning og således ca. 20.000 kr. med tillæg af moms, eller at sagen vil overgå til egentlig skifteretsafgørelse og bobehandler, hvor vi i givet fald kan drøfte videre forløb og afregning, men hvor der undtagelsesvis kan være mulighed for fri proces.

Vi kan drøfte de forskellige forhold – der er fortsat min opfattelse, at sagen kan og bør forliges.”

Ved processkrift dateret den 25. august 2015 nedlagde advokat [A] påstand om, at den fælles forældremyndighed over fællesbørnene skulle opretholdes, men at bopælsretten over begge skulle tillægges [X].

Ved brev samme dag til advokat [IK] anmodede Retten i [bynavn] om fremsendelse af økonomiske oplysninger til brug for beslutning om fri proces i sagen om bopæl, jf. forældreansvarslovens § 17.

Den 26. august 2015 blev begæringen om offentligt skifte af fællesboet behandlet i Retten i [bynavn]. Det fremgår af udskriften af retsbogen, at sagen blev udsat til den 23. september 2015 på forlig eller anmodning om offentligt skifte.

Den 31. august 2015 a conto afregnede advokat [IK] et salær på 18.750 kr. inkl. moms. Af følgebrevet fremgår, at fakturaen vedrørte møde i statsforvaltningen, korrespondance, telefonsamtaler, forberedelse til og møde i skifteretten og øvrige ekspeditioner.

Ved brev af 2. september 2015 til [klager] skrev Retten i [bynavn]

bl.a. følgende, idet bemærkes, at brevet vedrører sagen om børnenes bopæl:

”Retten har givet Dem fri proces med forbehold for evt. retshjælpsforsikring.”

Der var den 12 og 13. oktober 2015 e-mailkorrespondance mellem [klager] og advokat [IK] om sagerne. Af mailstrengen fremgår bl.a.:

Fra [klager] til advokat [IK]:

”Jeg ville høre hvordan jeg står, hvis jeg agter at flytte hjem i huset permanent?? [X] er velkommen til at blive boende. Vælger [X] at flytte, skal jeg vel bare betale for vand, delvis varme og renovation selv?? Ellers er de andre udgifter fælles??

*Er det den 15/10 i har møde dig og Ham klovn??
Jeg har spurt [X] om hun ikke skulle tænke sig lidt om, græsset er ikke grønnere på den anden side....”*

Fra advokat [IK] til [klager]:

”Vedhæftet det seneste i sagenh:

Ad bodeling: Vi havde ellers frist til den 15. oktober, men modpart har opgivet forligsmulighederne. Jeg må jo erkende, at jeg lidt godt kan følge dem – som du også har kunnet fornemme, så var det min opfattelse, at 295.000 kr. egentlig var en rimelig vurdering af bil...(igen – du har selv givet udtryk for, at den var det værd/ville koste mere, hvis du skulle købe den...). Vi må jo så bare overlade det til en bobehandler/skifteretten, hvor udgiften som udgangspunkt deles. Alle de tidligere drøftede spørgsmål indgår således – se min mail af 5. oktober.

Ad børnenes bopæl – sagen behandles i retten den 8. december, hvor vi inden den 16. november skal sende vores bemærkninger til retten.

...

Ad hus og din mail nedenfor:

Du lige som hun kan formelt måske nok nægte at fjerne sig fra huset (I har måske lige ret til at låse jer inde på badeværelset eller tage det gode soveværelse men det kan lidt opleves som mangel på hensyntagen til børnene og hinanden. Jeg er opmærksom på, at du ville forfølge mulighederne for genforening, men det kan opleves uhensigtsmæssigt, hvis det

forsøges med "negativ motivation" -at alternativet til at være sammen er bøvl."

Fra [klager] til advokat [IK]:

Forligsmulighed, det er da kun til hendes fordel, hvad med alle de andre ting, hvad sker med dem??? Dem skriver de ikke om hvorvidt det skal deles m.m

Vi må lave en overordnet deling, hvor alt stilles op, som har været meningen fra starten. Har du fået alle dokumenter???

Fra advokat [IK] til [klager]:

"Forlig vil i givet fald være til begges fordel – der er risici på begge sider.

Jeg har ikke modtaget yderligere, men vi kender jo også ca. værdierne, og dokumentationen må så bare antages at blive givet til skifteretten."

[Klager] besluttede at skifte til advokat [B], og ved faktura af 23. oktober 2015 slutafregnede advokat [IK] sagen og beregnede et salær på 3.125 kr. inkl. moms.

Af time-/sagsregnskabet fremgår, at der på [klagers] sag er registeret ca. 25 timer, hvoraf godt 18 timer kan henføres til advokat [IK].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Klager] har påstået, at advokat [IK] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have givet opdrags- og prisoplysning ved sagens start, ved ikke at have specificeret sine fakturaer og ved ikke at have varetaget hans sag behørigt.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han senere i forløbet har modtaget fakturaer fra advokat [IK], men at han ikke har modtaget nogen form for tidsregistrering; der blev bare anført, at salæret var for opstart, forberedelse m.m.

Han har måttet bede advokat [IK] om at få fat i dokumenter fra modparten flere gange, hvor advokat [IK] blot skrev, "at dem fik vi jo i retten". Op til et retsmøde blev han bedt om at lave en oversigt over alle aktiver med prissættelse m.m., og det havde han kun 4 dage til, selvom han kunne se på det dokument, som advokat [IK] sendte, at det var ca. 1½ måned siden, advokat [IK] havde modtaget indkaldelsen til

retsmødet.

Advokat [IK] ville meget gerne afholde møde med ham, men det var ham, der måtte præcisere, at såfremt advokat [IK] ikke havde fået nogle dokumenter fra modparten, så var der ikke noget at holde møde om.

Han følte, det var en kaffeklub efter 1–2 møder med advokat [IK], som ikke var forberedt og bladrede rundt i sine papirer.

Salærklagen

[Klager] har påstået, at advokat [IK]'s salær skal nedsættes og har til støtte herfor påberåbt sig samme anbringender som under adfærdsklagen med følgende tilføjelse:

Efter advokatskiftet modtog han endnu en faktura fra advokat [IK], hvor han anmodede om yderligere salær, da han ikke havde betalt seneste faktura. Han skrev til advokat [IK]'s sekretær, at der var bevilget fri proces, og han på den baggrund antog, at regningen blev betalt af forsikringen.

Indklagede:

Adfærdsklagen

Advokat [IK] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at sagen ved opdragets etablering drejede sig om bodelingen, men at sagen senere også kom til at omfatte spørgsmålet om forældremyndighed og bopæl.

Advokat [IK] har endvidere anført, at der i sagen har været en betydelig korrespondance om alle sagens forhold.

[Klager] har ikke tidligere anmodet om specifikation af fakturaerne, men har bedt om, at fakturaerne blev sendt til firmaet.

Det beklages, hvis [klager], jf. e-mailen af 7. august 2014, som mundede ud i et møde den 14. august 2014, hvor skema blev drøftet, har følt sig presset, men forholdet er forsøgt perspektiveret og proportionaliseret i forhold til klager.

Sagen blev vanskeliggjort af, at [klager] mente, at det ikke var nødvendigt at parterne opgav forholdet, hvilket dels gav nogle u hensigtsmæssige konflikter, dels vanskeliggjorde en forligsmæssig løsning. Under disse omstændigheder var det bedst at drøfte sagen på møder, i hvilken forbindelse det bemærkes, at [klager] bor tæt på Advokatfirmaet [C]'s kontor.

Det bestrides, at han har været uforberedt til møderne.

Han har stedse hos modparten efterlyst relevante bilag og med bemærkning om, at modpartens vrangvillighed i sidste ende ville blive ”sanktioneret” af skifteretten.

Salærklagen

Advokat [IK] har påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at der er afregnet et velbegrundet salær – i særdeleshed i forhold til forbrugt tid, men også i forhold til formelle og materielle forhold i øvrigt.

Der har kun været mulighed for fri proces i sagen vedrørende bopæl, og [klager] er ikke afregnet for denne del af sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Når klienten er forbruger, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte til klienten oplyse klienten om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, og hvis advokaten på forhånd har fastsat et bestemt salær, om størrelsen af det salær, advokaten agter at beregne sig.

Hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne salærets størrelse, skal advokaten i forbindelse med indgåelsen af aftalen om bistand af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte til klienten enten angive den måde, hvorpå salæret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag.

Den skriftlige opdrags- og prisoplysning skal foreligge uden ugrundet ophold i forbindelse med aftalen om bistand, dog således at advokaten skal være i besiddelse af de oplysninger om sagen og den ønskede bistand, der skal danne grundlag for udfærdigelsen af opdrags- og prisoplysningen.

Advokatnævnet finder, at [klager] ved henvendelsen til advokat [IK] må anses for forbruger.

Advokat [IK] opkrævede ved brev af 16. februar 2015 et depositum, men hverken i brevet eller i forretningsbetingelserne var der behørig prisoplysning. Ved brev af 14. august 2015 til [klager] fremkom advokat [IK] med det, der formentlig må opfattes som et begrundet overslag på omkostningerne forbundet med bodelingssagen, men

dette var alt for sent.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [IK] har tilsidesat god advokatskik ved ikke i forbindelse med opdragets etablering at have givet [klager] behørig opdrags- og prisoplysning.

Advokatnævnet finder, at det ikke er godtgjort, at advokat [IK] har undladt at varetage [klagers] interesser behørigt, eller at advokat [IK] har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med afregningen af sagen. Særlig i forbindelse med sidstnævnte har Advokatnævnet lagt vægt på, at fakturaerne blev fremsendt med et følgebrev, hvori det overordnet var anført, hvad salæret vedrørte.

Det bemærkes, at et time-/sagsregnskab er et internt arbejdsdokument, som en advokat ikke er forpligtet til at udlevere, hvorimod advokat [IK] på [klagers] begæring var forpligtet til at fremkomme med en specificeret redegørelse for, hvad der var udført i sagen, og dermed hvilket arbejde, der blev afkrævet salær for. Allerede fordi det ikke er godtgjort, at [klager] har fremsat en sådan begæring, frifindes advokat [IK] for denne del af klagen.

Idet Advokatnævnet har lagt til grund, at advokat [IK] ikke har faktureret [klager] for bistand med bopælssagen, hvortil der er meddelt fri proces, finder nævnet således, at advokat [IK] ikke har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med afregning af sagen.

Advokatnævnet finder, at advokat [IK] i det ovenfor anførte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokat [IK] blev ved Advokatnævnets kendelse af 17. marts 2010 pålagt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik. Da tilsidesættelsen af god advokatskik i nærværende sag må anses for at være sket den 16. februar 2015, hvor advokat [IK] skulle have givet opdrags- og prisoplysning, medfører førnævnte kendelse, at Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, pålægger advokat [IK] en bøde på 20.000 kr.

Advokat [IK] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Når der ikke er givet skriftlig prisoplysning, påhviler det advokat [IK] at godtgøre, at der er udført arbejde, som er aftalt med klienten, og at salæret er rimeligt i forhold til det aftalte udførte arbejde og klientens berettigede forventninger.

Advokatnævnet finder med de oplysninger, som foreligger om bodelingssagen m.v., at der ikke er grundlag for at tilsidesætte advokat [IK]'s oplysninger om, at der har været tale om en forholdsvis konfliktfyldt bodelingssag, som det var vanskeligt at formidle en forligsmæssig løsning på. Når henses til flerheden af sager, den i sagerne udvekslede e-mailkorrespondance og advokat [IK] tidsforbrug, finder Advokatnævnet, at advokat [IK]'s salær på 41.875 kr. inkl. moms ikke kan anses for urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2, og Advokatnævnet godkender derfor salæret.

Herefter bestemmes:

Advokat [IK] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokat [IK]'s salær på 41.875 kr. inkl. moms godkendes.

..."

Forklaringer

Advokat [IK] har forklaret, at sagen tog afsæt i en vennetjeneste, idet han modtog en henvendelse fra en vens ven, som han gerne ville hjælpe i forbindelse med en skilsmisse. Han havde herefter en dialog med klienten, [klager], og fik den opfattelse, at der i skilsmissen mellem [klager] og dennes tidligere ægtefælle var to parter, der var enige om, at de skulle skilles. Ved den første drøftelse med [klager] fik han endvidere den opfattelse, at parterne var enige om en 7/7-samværsordning i forhold til parternes børn, og at det fælles hus indtil videre skulle bibeholdes, således at parterne hver uge flyttede ind og ud af huset, så børnene kunne blive boende i huset. Der var ikke tale om bidragspligt mellem ægtefællerne, og derfor var der kun bodelingen tilbage. Det var hans opfattelse, at bodelingen var ren matematik, når der var enighed om, at huset skulle afvikles.

Det viste sig, at sagen førte til mere, end hvad der kunne klares alene på mail, idet [klager] vendte tilbage og ville have et møde. Han udfærdigede derfor ved brev af 16. februar 2015 en status i sagen, hvor han samtidig bad om indbetaling af et á contosalær på 5.000 kr. Det var hans klare opfattelse, at sagen kunne klares og færdiggøres inden for det beløb, idet der som anført var få konfliktmuligheder og en bodeling, der ikke var kompliceret. Det lignede således en sag, der kunne afvikles uden meget besvær.

[Klager] er en økonomisk opmærksom person, og de havde mange tele-

fonsamtaler og en betydelig sms-korrespondance, hvor der blandt andet blev drøftet udgifterne til processen. [Klager] blev således orienteret også om prisen for advokatydelse. Sms'erne er af tekniske årsager bortkommet fra hans telefon, så han kan ikke sige præcis, hvornår [klager] blev oplyst om hvad, men der har været en løbende dialog, også i forhold til sagens afregning.

I perioden fra februar til maj viste det sig, at sagen ikke var helt så enkel at lukke. Det blev klart for ham, at [klager] i virkeligheden ønskede at få sin kone tilbage, og at der således ikke længere var tale om en sag om en enkel bodeling. Han måtte blandt andet flere gange håndtere situationer, hvor [klager] ikke ville flytte ud af det fælles hus i overensstemmelse med parternes aftale. Da han nåede til maj kunne han således konstatere, at der var løbet meget tid på sagen, og han sendte en á conto-afregning for at forventningsafstemme over for klienten. Sagen var endvidere blevet mere følelsesladet fra [klagers] side, og han forsøgte sig flere gange med en mere kammeratlig rådgivning, men det udviklede sig til at være en sag, hvor parterne var uenige om børnene, og hvor det var nødvendigt med skifteretsbehandling i forhold til bodelingen.

Det var imidlertid først ved afregningen i august, at det stod klart for ham, hvilket omfang sagen havde. På det tidspunkt afgav han en prisoplysning, som Advokatnævnet har endosseret. Det var først på det tidspunkt, at han indså, at han havde spillet fallit i forhold til at skubbe sin klient i det, han mente, var den rigtige retning. Meget af den korrespondance, der foregik omkring prisoplysningen, skete pr. sms. Det skyldtes, at det ellers ville være vanskeligt at få kontorets administration til at acceptere en vennetjeneste, hvis administrationen via mails så beskeder om, hvor lang tid han havde anvendt på sagen.

[Klager] har uden bemærkninger betalt både á conto-afregningen i februar måned og á conto-afregningen i maj måned 2015. Det er hans opfattelse, at betalingen fra [klager] først gik i stå, da han i august måned vægrede sig ved at føre krigen mellem parterne på [klagers] præmisser. Han afviklede herefter sagen over for klienten, der i stedet valgte advokat [B] som sin advokat.

Parternes synspunkter

Advokat [IK] har i sit påstandsdokument anført blandt andet følgende og har under hovedforhandlingen procederet i det væsentlige i overensstemmelse hermed:

"Der opleves enighed om, at sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøger i den konkrete situation har tilsidesat god advokatskik i relation til opdrags- og prisoplysning.

Den samlede sagsbehandling og afregning er ”endosseret” af sagsøgte – klager er således ikke blevet belastet af urimelig afregning og heri indeholdt, at afregning må anses for forudsigelig. Klager er som forbruger i det samlede forløb beskyttet i passende omfang.

Der har ikke ved klientens første henvendelse kunne forudses det forløb/den egentlige repræsentation, der siden var grundlag for og som gav anledning til den anerkendte rimelige afregning. Reelt er sagen/repræsentation i sin egentlige form først etableret senere end februar 2015.

Det skal fremhæves, at der også har været løbende korrespondance i form af sms'er mellem sagsøger og klient/klager. Det er af sagsøgte anerkendt, at også oplysninger pr. sms'er anerkendes som behørig opdrags- og prisoplysning.

Repræsentationen har oprindeligt taget sit afsæt i en vennetjeneste og således, at der ikke har været anledning til at anse klager som forbruger i den forstand, at der var anledning til/behov for forbrugerbeskyttelsesbetragtninger.

Det antages, at klager i forbindelse med vidneforklaring vil kunne bekræfte, at han er blevet givet de fornødne oplysninger i forbindelse med sagens forløb, herunder har haft indsigt i og forståelse for, at sagen har haft det konkrete forløb herunder også i forhold til afregning – det skal i den forbindelse også fremhæves, at klager i forbindelse med drøftelserne, har involveret sit selskab og således, at klager også i forbindelse med afregning har optrådt som erhvervsdrivende/”spekulativ”.

Der er således givet oversalg/orienteret i rimeligt og muligt omfang.

Henset til formulering af afgørelse skal ad sanktion gøres gældende, at der ikke er grundlag for gentagelsesvirkning, da det ikke kan afvises, at der er gået mere end 5 år mellem tidligere sanktion/forseelse og forløbet her."

Advokatnævnet har i sit påstandsdokument anført blandt andet følgende og har under hovedforhandlingen procederet i det væsentlige i overensstemmelse hermed:

"Det gøres overordnet gældende, at sagsøgeren har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke i forbindelse med opdragets etablering at have givet [klager] behørig opdrags- og prisoplysning.

Der henvises til Advokatnævnets begrundelse, side 8-10, i den indbragte kendelse (bilag 1).

Det gøres særligt gældende, at uanset at sagsøgeren først i august 2015 måtte have haft mulighed for at vurdere det fulde omfang af den forventede

rådgivning/sagsbehandling, skulle sagsøgeren uden ugrundet ophold, efter at have påtaget sig sagen i februar 2015, have givet [klager] behørig opdrags- og prisoplysning.

Det følger heraf, at såfremt det ikke i forbindelse med påtagelse af sagen er muligt at beregne salærets størrelse, skulle sagsøgeren af egen drift og på klar og entydig måde skriftligt og direkte til [klager] enten give et begrundet overslag eller oplyse, hvordan salæret ville blive beregnet, hvilket ikke skete. Endvidere skulle sagsøger have givet oplysninger om de vigtigste elementer i den påregnede bistand, og gjort dette uden ugrundet ophold efter påtagelse af sagen, hvilket heller ikke er sket.

Derudover gøres det gældende, at den af Advokatnævnet fastsatte sanktion er passende. Til støtte herfor gøres det gældende, at "normalbøden" for tilsidesættelser af pris- og opdragsoplysninger med ikrafttræden den 1. juli 2014 udgør 10.000 kroner, jf. Advokaten 05/14, side 43. Tilsidesættelsen i nærværende sag, den 16. februar 2015, er således omfattet af denne praksis.

Ved [landsret]s dom af 12. marts 2012, i sagen B-3103-11, blev den af Advokatnævnet afsagte kendelse af 17. marts 2010 over sagsøger, vedrørende sagsøgers tidligere tilsidesættelse af god advokatskik, stadfæstet, herunder den fastsatte bøde på 10.000 kroner.

Gentagelsesvirkning tillægges, hvis der inden for fem år efter den seneste afgørelse om sanktion på ny handles i strid med god advokatskik. Ved afgørelsen af nærværende sag er der således tillagt afgørelsen af 12. marts 2012 gentagelsesvirkning, jf. princippet i straffelovens § 84, stk. 3.

Gentagelsesvirkningen medfører som udgangspunkt en fordobling af sanktionen, her en fordobling af "normalbøden" på 10.000 kroner til den fastsatte sanktion af bøde på 20.000 kroner. jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1."

Retten's begrundelse og afgørelse

Retten lægger til grund, at opdraget blev etableret senest ved advokat [IK]'s brev af 16. februar 2015 til [klager]. Heri opsummerer han opgavens karakter og anfører bemærkninger i forbindelse med anmodningen om indbetaling af et á conto-salær på 5.000 kr.

Retten finder, uanset opgavens ekspanderende karakter og indledningsvise karakter af en vennetjeneste, at der hverken ved dette brev, de medsendte forretningsbetingelser, eller i forbindelse med afregningerne i maj 2015 over for først [klager] og senere dennes virksomhed, er sket en prisoplysning til [klager], der lever op til de advokatetiske regler. Retten finder således, at det efter de foreliggende oplysninger ikke kan lægges til grund, at advokat [IK] ved bemærkningerne i brev af 16. februar 2015 eller i øvrigt på et tidspunkt før august 2015 på klar og entydig måde har oplyst om

honorarets størrelse eller måden, hvorpå det vil blive beregnet, jf. de advokatiske regler pkt. 15.1 og 15.2.

Advokat [IK] findes herved at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Da advokat [IK] tidligere den 17. marts 2010 er blevet pålagt en sanktion for overtrædelse af god advokatskik, hvilken afgørelse er stadfæstet af [landsret] den 12. marts 2012, tiltrædes det, at denne afgørelse er tillagt gentagelsesvirkning, jf. princippet i straffelovens § 84, stk. 3.

Retten finder efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at bøden er passende fastsat, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1. Det bemærkes herved, at det, som advokat [IK] har anført, herunder om opgavens ekspanderende karakter og indledningsvis karakter af en vennetjeneste, heller ikke i denne sammenhæng kan tillægges afgørende betydning. Der foreligger således efter rettens opfattelse ikke sådanne formildende omstændigheder, at der er det fornødne grundlag for at nedsætte bøden eller alene at tildele en irettesættelse.

Det bemærkes i øvrigt, at Højesteret senest ved dom af 12. december 2017 (sag 237/2016, 2. afdeling) har udtalt, at Højesteret ikke finder grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets praksis om sanktionsfastsættelsen.

På den anførte baggrund stadfæstes Advokatnævnets kendelse.

I sagsomkostninger skal advokat [IK] betale 12.000 kr. til Advokatnævnet. Beløbet er til dækning af Advokatnævnets udgift til advokatbistand og er fastsat på baggrund af navnlig sagens værdi, forløb og udfald, og idet det er oplyst, at Advokatnævnet er momsregistreret.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 18. marts 2016 (sagsnr. 2015-4249) stadfæstes.

Sagsøgeren, advokat [IK], skal inden 14 dage i sagsomkostninger til sagsøgte, Advokatnævnet, betale 12.000 kr.

Sagsomkostningsbeløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Anders Herping Nielsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Roskilde, den 22. december 2017.

Vicki Larsen, kontorfuldmægtig